

Chefredaktion: Peter Orry (ansv.) og Paul Kjærgaard. **Direktion:** Jesper Rosener (admin.) og Peter Orry. **Redaktionschefer:** Sander Schmidt Astrup (nyhedschef) Jørgen Volmer (aktualitet, erhverv, samfund og Odense), Tim Visti (Fyn), Hanne Frette (tillæg), Peter Hagemund-Hansen (opinion, navne, kultur og sport), Mogens Kruse (sideproduktion). Udgivet af Jysk Fynske Medier P/S for **Fyens Stiftstidende A/S**. **Tryk:** Jysk Fynske Medier Avistryk

Tak, fordi I hjælper døende

Forestil dig, hvordan det vil være at dø i dit eget soveværelse med udsigt til dit eget klædeskab og med vante lyde og mennesker rundt om dig.

Forestil dig så i stedet at dø i en hospitalsseng på en fortravlet hospitalet, hvor neonlys og klappende døre og andre patienters smerter og kommen og gåen vil komme til at sætte sit præg på dine sidste dage og timer.

Valget virker enkelt. Og det er det også for de fleste, for langt hovedparten af os ønsker ifølge undersøgelser at dø i vores eget hjem, når den tid kommer. Alligevel viser statistikken, at langt hovedparten af os ender med at dø i en seng på et sygehus. Nogle af os dør derhjemme, javel. Andre af os dør på et hospice, ja. Men langt de fleste af os dør på et sygehus - blandt andet fordi det ikke er helt enkelt at få organiseret den nødvendige hjælp, som man har brug for, hvis man vil dø andre steder - f.eks. i sit eget hjem.

DERFOR ER DET FANTASTISK, at der findes mennesker som de frivillige i Palliativt Frivilligt Netværk, som blev omtalt i avisen i går. Disse frivillige - og andre tilsvarende frivillige i andre initiativer af vågekoner og besøgsvenner - gør en mærkbar forskel for fynboer, der er nået til livets sidste fase.

Det fortjener de tak for. Man må ganske enkelt nære den dybeste beundring for frivillige, der - ganske og aldeles altruistisk og uden at få en krone for det - bruger tid, kræfter og overskud på at støtte

døende og deres pårørende. Mennesker, der befinder sig tæt på graven, har brug for andres hjælp, nærvær og omsorg, og derfor er det forbilledligt, at de frivillige i netværket stiller op, uge efter uge, for at hjælpe medmennesker gennem den sidste svære tid.

DØDEN ER ALDRIG NEM, smerter er aldrig enkle, visheden om det uafvendelige er aldrig let at bære. Men når man kan sidde sammen med et andet menneske, som man kan dele tanker og overvejelser med, kan døden og smerterne blive lidt enklere. Bare lidt. Og selv dette *lidt* er umådeligt meget værd, når man befinder sig tæt på afslutningen.

Der er i de seneste årtier skabt flere og bedre faciliteter for døende, blandt andet i kraft af hospicer. Alligevel er der stadig alt for mange, der dør på et sygehus, skønt de hellere vil dø hjemme. Derfor kan man håbe, at endnu flere i de kommende år vil træde til som frivillige i dette og andre netværk, så endnu flere kan få den død, de ønsker sig.

Frivillige netværk af f.eks. vågekoner kan aldrig erstatte den professionelle hjælp, som det offentlige kan og skal tilbyde: Hjemmesygeplejersker, SOSU-assistenten. Smertedækning. Hjælp fra det palliative team.

Imidlertid har de, der vil dø i sit eget hjem, behov for mere end det, sundhedsvæsenet kan stille til rådighed. De har brug for et øre. En kærlig hånd. Et medmenneske.

Og det hjælper de frivillige med. Tak.

“
Det er fantastisk, at der findes mennesker som de frivillige i Palliativt Frivilligt Netværk.

REDAKTIONSCHEF
PETER HAGMUND-
HANSEN

